

ՀԻՄՆԱԴԻՐՔ
ՄԱՍՔ ԵՒ ՍԱՐԳԻՍ ԳՈԶՈՒՆԵԱՆ
ԱՐՏՈՆԱՏԵՐ ՄԵԼԻՔ ԳՈԶՈՒՆԵԱՆ
Հասցե՝ Խոբանպոլ, Անգարա
Ճատկավանքի թիւ 36

SAHİBİ
Melik Koçunyan

ՅԱՄԱՆԱԿ

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՕՐԵՐԵՐԸ

ԱՅՍՈՐ ՔԱՐԱՊԻՒՔԻ ՄԵԶ ՄԵԾ ՀԱՆԴԵՍՆԵՐ ՊԻՏԻ ԸՆԼԱՆ

ՎԱՐՉԱՊԵՏ ԻՍՄԵԹ ԻՆԵՈՆԻԻ ԽԻՍ ԿԱՐԵՒՈՐ ՃԱՌ ՄԸ ՊԻՏԻ ԽՈՍԻ
ԹՈՒՐՔ ՃԱՐՏԱՐԱՐՈՒԵՍՏԻ ՀԻՄՆԱՐԿԵՔՆ Ե ՈՐ ԿԸ ԿԱՏԱՐՈՒԻ ԱՅՍՈՐ

ՀԻՄՆԱՐԿԵՔԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԿԸ ՍԿՍԻՆ ԺԱՄԸ 11ԻՆ

Վարչապետ Խմելք Խեկօնի
իր կարեւոր ճառերեն մէկը
խօսած պահուն

Պրէսէր Տան անօրէնն ու Մ. Խվերս
ճառեր խօսեցան, որոնց պատաս
խանեց տնտես, գործազրը ճառ
մը խօսելով:

Քարապիլցիներուն
Ուրախուրինը

ՔԱՐԱՊԻԼՑԻ, 2.— Սաֆրանսո
րու և շրջականները երկաթի և պողո
պատի գործարանին հիմնարկէքին
հանտեսանքով, տօնական նախօրեա
կին մէջ կը գտնուին:

ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ Խետանպուէ:

ԴԻՒԹԻՇ ԶԱՅՆԵ

(Հար. երեկի թիւէն և վեց) Լուսինը անհետանալու վրայ էր: Ես կարծ Մօքնա դադարեցաւ երդիէ, կարծես թէ կրկին գետնին առկը անցաւ: Անձակարեցի յառաջ, բայց խառնածինչն ոչ մի հետք: Ինձէ դէպէ ձախ, կրիամաւարին ինքնը անցաւ: Անձակարեցի յառաջ, բայց խառնածինչն ոչ մի հետք: Ինձէ դէպէ ձախ, կրիամաւարին ինքնը անցաւ: Անձակարեցի յառաջ, բայց խառնածինչն ոչ մի հետք:

Ծառերուն մէջ տեղէն վազեցի, ձեռքերով փրցնելով վյատաները որ ձառուս վրայ արգելով կը հանդիւ սանային ծուռով իմ առջեւս եղեւս եկաւ մեծ սարահարթ մը, որոյ վրայ լուսինը կը զգէր իր պաղ ճառազայթները Սարահարթին մէջտեղը կը բարձրանար ժայռ, թերեւ աշխարհի սահեցազորութենին ի վեր: Անոր չիմը երկու խորունկ կարու ածքներով նշանակուած էր, որոնք խաչաձեւ զիրար կը կարէին: Ճիշտ հոն կը պառկէր Մօքնանան, Փոթացի իր մօտ նա անկենան էր, բաց և ցցուած աշխարհու: Չեռքերուս մէջ ասի անոր զինափի և զնզեցիկ զլուխը: Բայց Մօքնա մեռած էր: Անոր ձեռքերը հողու լցունչն էին, իսկ եղունդները արիւնուած, Մինուէն առաջ խառնածինը եռանդով ժայռին հիմերուն չողը փորած էր:

Ցիշյրկեն մը իսկ չի տարակուած, անձս, զոր Մօքնա կը փնտէր, հոս էր: Ի պատասխան իր երգին, Մօքնա լսած էր: Ասու ուկի և արծաթ դրամիկուն հնչինը և ուստի սահներուն մեռած էր: Աս մտքով թէ, երազը, որ մինչեւ այն տահն բարկանութենու բարձրը կը կեանքը, իր կեանքը բռնելու, շիմարի նման քարձած էր: Անձարի նման քարզեցի վազեցի, բարեկամներու հաղորդելու համար: Բանի որի կը բարձրով դարձանք և անի մը ժամանակն աշխատանքէ շնորհու: Հանդիւ անձական գից երազուն պահպան կը կենար Սպառակայտան կը կրկնակը 1573 տարիէն: Մօքնան կիտէր ինչու համար երգը կը զիշել անձնական գիշեր առաջ ու առաջ անձնական գիշեր և շա-

տեր կը փնտան զանոնք... Բայց անոր խուզարկութեան կերպը տարօրինակ է: Ան կը պնդէ որ՝ լուս նի լոյսին իր ձայնը զորութիւն ուստի առաջանդ բերելու մինչեւ գետնին խորը և թաքնուած գանձ ձերու սուկի և արծաթ զրամիները յատակ կերպով հնչեցնելու: Ան թէ ինչու զիշեր ատեն կը պատակի իւս բարան մէջ, առաջ ինչու պէտք է իր տարօրինակ կրզա պատյաներու ատեն մարդուն յաղթելու չափ զօրաւոր է:

Պ. Յարութիւն նավարեան իր փոքրաւորներով միասին ներկայ պիտի ըլլայ, միայն յայտնի չէ թէ այս անգամ ալ մատաղորհնութեան տոմս պիտի ունենա՞յ զրպանը:

Անշուշա Պ. Նուպար Շապանան ալ կանուսէն պատրաստուողներէն մէկն է, քանի որ է ու կը մնայ ժամանակի մը:

Տիար Օննիկ Զիլինկիրեանին ներկայութիւնը գրել ծիծաղելի աւել լորդարանութիւն մը կ'ըլլայ, քանի որ չկայ «Ժամանակ»ի հաւաքոյթ մը ուր ներկայ ըլլայ, ուսպան տութեան ի վերջոյ:

Վորէնա զիս չնշմարեց և տուանց ածապարելու առաջքը կը վազէր: Գգեցի որ հեռանայ, որպէսզի կամենամ անվախ զինքը հետապնդել, տուանց երեւան ելլելու: Շուռով աւիկա սկզբան զինքը ամուսինը, որպէսզի նա խապատութիւն տան ժամանակի թէ տանանանին:

Եթէ տակաւին շարունակեմ բուլոր լսածներու ու զիացածներս, ոչ զուք ժամանակ կ'ունենաք կարդաւ լու և ոչ ալ ես զրելու: Մի մոռնաք որ գրաշարներն ալ պէտք չէ շատ ծանրաբռնել, վերջը մեր հաճոյքը անոնց քթէն բերնէն կուզայ... .

ԴՐԱՄԸ ԱՂՋԹՔՆ ԱՌԱՋ

(Հար. Դ. Էջնի)

Հարցուցի բարեկամիս.

— Ձեր գործը ի՞նչ է:

— Դրամ գտնել, զրամ, զրամ...

Հանդոյցը լուծուած էր:

Որ հերոսը կրնար մերժել ժըպատարմթն մօտեցող օրիորդ մը, երբ որ զիտէ միտէ աշխատակ անհետացաւ: Վազեցի որպէսզի որպէս մը աշխատակ անհետացաւ էր:

Կարծեցի որ զիտէ զինքը կորունցուցած եմ, երբ որ ինձմէ քա-

նի մը քայլ հնուու կասաւ երգել տա-

րօրինակ անհետացաւ էր կորունցուցած եմ:

Այսպէս, մինակ ժամերով թա-

փառեցանք լեռան մէջ, մէկ ճամբնա-

խորունկ գանձէն ցողզացի:

Դեռատի խանածինը շարունակ

կ'երգեր և կը շարունակէր քալել,

առանց իմ ներկայութեամբ հետա-

քրբուելու: Ու ես, իրմէ քանի մը

քայլ հնուու զողզացի տարօրինակ

տկարութեամբ մը և սակայն զարձ-

եալ շարունակեցի երգել, անբա-

շատրել ուժէ մը մղուած:

Այսպէս, մինակ ժամերով թա-

փառեցանք լեռան մէջ, մէկ ճամբնա-

խորունկ գանձէն ցողզացի:

Կարծեցի որ ժամերով մը աշխատա-

կամ անհետացաւ էր կորունցուցած եմ:

Այսպէս կովակի գործը գործ Արիսթօն զմայ:

— Կարմիր կովակի տակին մէջն է:

Կապեյալին գնուսափորներուն մէջ, հարցուց

եթանտ զարմացած:

— Այս է հիմա:

— «Կարմիր կովակի տակին մէջն է:

Կապեյալին գնուսափորներուն մէջ, հարցուց

եթանտ զարմացած:

— Այս, «Կամսափայլ» տիկին:

— Տեսա՞ր հրաշալի գործը գոյնց Արիսթօն զմայ:

ապրիս, թօմպուլիկ, զստան եղիքը որ թեզի աղուու ուժէ ապատէ նայիմ, ի՞նչ ը-

րիք որ յարուցած:

— Կեցէր որ պատմեմ, ըստ թօմպուլիկ, սկսաւ

պատմել զիսուն եկաները:

Երբ պատմութիւնը լմացաւ, Արիսթօն որ նուանտի:

հետ հետաքրքրութեամբ մտիկ ըրած էր պատմու-

թիւնը, մտերմօրէն անոր ուրին զարնելով ըստաւ:

— Վարպետիկ վայելող աշակերտ մըն ես եղեր,

ապրիսիկ, ապրիս, ինիքնազար վրանք նուէր թեզի:

— Գետնէն երկինք շնորհակալ եմ, վարպետ:

— Էսէլ է հիմա կովակի կովակին մէջն է:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Մի վախնար, վարպետ, նուանտի ուղարկութիւնը, Ոչոտ-

հաւաքանակ ապատէ նուանտի:

— Անոնց ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

— Այս աղամակ ապատէ նուանտի:

